

Arrest

nr. 153 683 van 30 september 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 6 juli 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 juni 2015 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker die met zijn grootmoeder, van wie de asielaanvraag werd afgewezen, naar België kwam kreeg op 13 januari 2006, als niet begeleide minderjarige vreemdeling, een voogd toegewezen.

1.2. Op 17 februari 2006 besliste de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken dat verzoeker in het bezit mocht worden gesteld van een aankomstverklaring met een geldigheidsduur van drie maanden.

1.3. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken nam op 20 juli 2006 de beslissing om de geldigheidsduur van de aan verzoeker afgegeven aankomstverklaring met drie maanden te verlengen.

1.4. Op 12 april 2007 besliste de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken verzoeker in het bezit te stellen van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister waarvan de geldigheidsduur verstreek op 1 november 2007.

1.5. Verzoeker werd op 7 juni 2015 aangetroffen bij een politiecontrole en hij gaf hierbij een valse naam op. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam dezelfde dag de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod.

De beslissing tot het opleggen van een inreisverbod, die verzoeker op 7 juni 2015 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Aan de heer, die verklaart te heten:

naam: [B.G.]

voornaam: [T.]

geboortedatum: 17.05.1992

[...]

Wordt een inreisverbod voor 4 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 07/06/2015 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat: 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

Betrokkene werd op heterdaad betrapt op a[an]matiging van naam door de politie Hekla (PV n° AN.22.L5.004327/2015). Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde. Om die reden werd aan betrokkene voor het vrijwillig vertrek geen termijn toegestaan.

Om de volgende reden(en) gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van vier jaar: Overeenkomstig artikel 74/11, §1, 3° alinea van de Wet 15/12/1980 heeft de onderdaan van een derde land fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden

Betrokkene diende op 30.10.2001 een asielaanvraag in samen met zijn grootmoeder en zus. Deze aanvraag werd afgesloten met een bevestigende beslissing van het CGVS tot weigering van verblijf op 04/01/2002. Betrokkene kreeg op 3/01/2006 een voogd toegewezen. Op 4/12/2007 werd de voogdij van rechtswege beëindigd.

Betrokkene is niet in het bezit van identiteitsdocumenten, zijn paspoort in zijn dossier is sedert 13.03.2003 vervallen.

Hij verblijft in België zonder wettelijk adres. Bovendien werd hij door de PZ Hekla betrapt op aanmatiging naam.

Betrokkene heeft geen enkel wettelijk motief om alsnog in België te verblijven. Om de handhaving van de openbare orde te beschermen is het inreisverbod van 4 jaar proportioneel en gerechtvaardigd.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verweerder werpt op dat het beroep laattijdig werd ingediend en daarom onontvankelijk is.

Zijn betoog luidt als volgt:

“Verwerende partij merkt op dat de termijn om een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in te dienen, conform artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet verstreken is.

“De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

Indien het een beroep betreft dat is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering, wordt het verzoekschrift ingediend binnen vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.”

Verzoeker werd op 7 juni 2015, onder een bijlage 13septies, bevolen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Er werd hem diezelfde dag, onder een bijlage 13sexies, een inreisverbod voor vier jaar opgelegd.

Die beslissingen werden diezelfde dag ter kennis gebracht en verzoeker werd van zijn vrijheid beroofd. Waar verzoeker stelt dat het aan verwerende partij is om aan te tonen dat de bijlage 13sexies werd toegekend na de bijlage 13septies, verwijst verwerende partij naar de voorliggende bijlage 13sexies van 7 juni 2015 waarin wordt vermeld:

“De beslissing tot verwijdering van 07/06/2015 gaat gepaard met dit inreisverbod.”

Hieruit kan afgeleid worden dat het inreisverbod NA de bijlage 13septies aan verzoeker ter kennis werd gebracht.

Uit het bovenstaande volgt dat de huidige vordering, ingesteld op 6 juli 2015 tegen de bijlage 13sexies van 7 juni 2015, niet binnen de wettelijke beroepstermijn van 15 dagen werd ingesteld.

Het thans voorliggend annulatieberoep is derhalve onontvankelijk.

Ten overvloede merkt verwerende partij op dat verzoeker steeds, conform artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet, de opschorting of opheffing van het inreisverbod kan vragen omwille van humanitaire redenen.”

3.2. De Raad stelt vast dat de in casu bestreden beslissing tot het opleggen van een inreisverbod, samen met de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering door inspecteur R.K. van de politiezone Hekla op 7 juni 2015 om 9 uur 25 aan verzoeker werd ter kennis gebracht en verzoeker vervolgens werd overgebracht naar het gesloten centrum voor illegalen te Merksplas. Verzoeker bevond zich op het ogenblik van de kennisgeving van de in voorliggende zaak bestreden beslissing dus niet in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en hij was evenmin ter beschikking gesteld van de regering zoals bedoeld in deze wet. De beroepstermijn bedraagt in voorliggende zaak dan ook dertig dagen en niet vijftien dagen zoals verweerder onterecht voorhoudt. Daar de dies a quo bij de berekening van de beroepstermijn niet wordt meegeteld was de laatste nuttige dag om een beroep tot nietigverklaring in te dienen 7 juli 2015. Het beroep dat op 6 juli 2015 werd ingesteld is dan ook tijdig.

De opgeworpen exceptie is ongegrond.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 62 en 74/11 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verschaft de volgende toelichting:

“4.1.

Overwegende dat de aangehaalde wetsbepalingen de verplichting tot formele motivering vastleggen die op de tegenpartij rust, net als de plicht om zich niet schuldig te maken aan machtsoverschrijding.

Dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 74/11, §1, lid 2 en artikel 74/11, § 1, 3de alinea van de Vreemdelingenwet teneinde aan de verzoeker een inreisverbod op te leggen.

Dat de controle van de administratieve rechter zich niet beperkt tot de controle van de duidelijke beoordelingsfout, maar ook en voornamelijk de controle van de juistheid, van de relevantie en de toelaatbaarheid in rechte van de motieven omvat.

Dat derhalve de feitelijk bestaande motieven juridisch relevant moeten zijn, zij moeten een correcte wettelijke basis hebben, een juiste toepassing maken van die basis en het concrete geval dient in die rechtsbasis teruggevonden te kunnen worden.

Dat het rechterlijk toezicht op de motieven hier alleen insluit dat de rechter nagaat of bewezen is dat de kwestieuze omstandigheden juist werden geïnterpreteerd (juridische juistheid der motieven).

Dat het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

4.2.

Dat het artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet naar hetwelk verwezen wordt in de bestreden beslissing, als volgt luidt:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

*De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien :
1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden ;*

...

§2 De minister of zijn gemachtigde kan zich onthouden van het opleggen van een inreisverbod in individuele gevallen, omwille van humanitaire redenen.”

Dat overeenkomstig het artikel 74/11, §2, lid 2 de Dienst Vreemdelingenzaken zich in individuele gevallen kan onthouden van het opleggen van een inreisverbod, omwille van humanitaire redenen.

4.3.

Dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de verwerende partij de verplichting oplegt zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

Dat het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel derhalve inhoudt dat de verwerende partij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Dat het evenredigheidsbeginsel ertoe stelt dat het bestuur in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt.

Dat het redelijkheidsbeginsel inhoudt dat men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Dat met andere woorden, met moet voor een beslissing staan waarvan men ook na de lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, bij zijn uitoefening van zijn wettelijk toezicht, dient na te gaan of de verwerende partij bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen.

Dat uit de bestreden beslissingen niet blijkt of de verwerende partij met alle elementen eigen aan het dossier van de verzoekende partij heeft rekening gehouden, wetende de medische en humanitaire aspecten.

4.4.

Dat bij de oplegging van een inreisverbod rekening dient gehouden te worden met een aantal fundamentele rechten, zoals het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

In de bestreden beslissing wordt er geen enkel element aangehaald die aantoont dat de verweerster de eventuele schending van de voornoemde verdragsbepaling daadwerkelijk heeft beoordeeld.

Er staat als motivering enkel te lezen :

“ Artikel 74/11, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

Betrokkene werd op heterdaad betrapt op aanmatiging van naam door de politie van Hekla (Pv n° AN.22.L5.004327/2015)/ Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde. Om die reden wed aan betrokkene voor het vrijwillig vertrek geen termijn toegestaan.

Met betrekking tot de artikel 74/11, §1, 3° alinea van de vreemdelingenwet stelt de beslissing:

Om de volgende redenen gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van vier jaar: Betrokkene diende op 30/01/2001 een asielaanvraag in samen met zijn grootmoeder en zus. Deze aanvraag werd afgesloten met een bevestigende beslissing van het CGVS tot weigering van verblijf op 04/01/2002.. Betrokkene kreeg op 30/01/2006 een voogd toegewezen. Op 04/12/2007 werd de voogdij van rechtswege beëindigd.

Betrokkene is niet in het bezit van identiteitsdocumenten, zijn paspoort in zijn dossier is sedert 13/03/2003 vervallen. Hij verblijft in België zonder wettelijk adres. Bovendien werd hij door de PZ Hekla betrapt op aanmatiging naam. Betrokkene heeft geen enkel wettelijk motief om alsnog in België [te verblijven.]

Terwijl de verzoeker reeds meer dan 14 jaren in België lokaal verankerd is en hier steeds bij verblijfsgerechtigde familieleden heeft verbleven, wordt hieromtrent niets gemotiveerd.

Dat in casu de Dienst Vreemdelingenzaken had moeten motiveren waarom, ondanks de humanitaire redenen eigen aan het individuele dossier van de verzoeker, toch een inreisverbod werd opgelegd aan de verzoeker en waarom er, ondanks dezelfde humanitaire redenen eigen aan het individuele dossier van de verzoeker, meteen een inreisverbod van vier jaar werd opgelegd.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken aangaande het inreisverbod geen afdoende individueel oordeel heeft geveld, rekening houdend met alle elementen aan het dossier.

Dat zowel voor wat betreft het opleggen van het inreisverbod als voor het vaststellen van de termijn van vier jaar jaar, rekening dient gehouden te worden met de specifieke omstandigheden van elk individueel geval, zoals bij wet wordt verplicht.

Dat in casu het duidelijk is dat de Dienst Vreemdelingenzaken dergelijke afweging niet heeft gemaakt.

4.5.

Verzoeker kwam als minderjarige toe in België.

Verzoeker verblijft reeds gedurende jaren, samen met zijn familie in België.

De enige effectieve familieleden die verzoeker heeft, bevinden zich in België. De enige familie op wie verzoeker effectief kan steunen, woont in België. Verzoeker heeft steeds bij zijn familie gewoond.

Verzoeker heeft geruime tijd bij zijn grootmoeder, tante, neven en nichten en andere aanverwanten gewoond.

Verzoeker heeft nog steeds verschillende familieleden die in Sint-Niklaas wonen (zie stuk 3)

Verzoeker die als minderjarige aankwam in België werd door zijn grootmoeder en tante opgevoed. Nu wordt hij opgevangen door zijn oom.

Verzoeker verblijft reeds 14 jaar in België. Verzoeker kwam als minderjarige aan in België en heeft alhier zijn leven opgebouwd. De enige effectieve familierelaties, die de verzoeker nog heeft, bevinden zich in België.

Verzoeker zijn effectief gezinsleven ligt in België.

In de bestreden beslissing wordt niets gemotiveerd omtrent het effectieve gezinsleven van verzoeker.

Het inreisverbod van 4 jaar, betekent dat verzoeker voor minstens 4 jaar zal gescheiden worden van de enige familieleden die hij nog heeft, die zorg dragen voor hem en verzoeker hebben opgevoed. Een schending van artikel 8 EVRM staat vast.

4.6.

Verzoeker kreeg samen met het inreisverbod (zie stuk 1) een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (zie stuk 2).

Het inreisverbod werd opgelegd, nu aan verzoeker geen vrijwillig vertrek van termijn is toegestaan, omdat er in hoofde van verzoeker een risico zou bestaan op een nieuwe schending van de openbare orde.

Vooreerst dient opgemerkt dat ten aanzien van verzoeker nooit eerder een verwijderingsmaatregel werd genomen.

Het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, dd. 07/06/2015 was een eerste verwijderingsmaatregel en ging onmiddellijk gepaard met een aanhouding en een inreisverbod van maar liefst 4 jaar.

De Diens Vreemdelingenzaken neemt een zeer drastische maatregel.

De Dienst Vreemdelingenzaken meent dat deze verwijderingsmaatregel zonder het toekennen van een termijn voor vrijwillig vertrek en het inreisverbod, gerechtvaardigd zijn, nu verzoeker opnieuw een risico zou kunnen betekenen voor de veiligheid van de openbare orde.

Dit is echter volledig foutief.

4.7.

Betrokkene verblijft reeds meer dan 14 jaar in België zonder enige veroordeling.

Verzoeker werd op heterdaad betrapt voor aanmatiging van naam en hiervan werd een PV opgesteld door de politie van Hekla.

In het bevel staat de lezen dat ' Gezien betrokkene in aanmerking KAN komen om vervolgd te worden voor aanmatiging van naam, bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde '

Verzoeker KAN vervolgd worden. Echter is verzoeker nog nooit vervolgd geweest tot heden.

Verzoeker was voorheen nog nooit in aanmerking gekomen met de politie en heeft een volledig blanco strafregister.

Er is geen enkele aanwijzing dat verzoeker een gevaar vormt voor de openbare orde.

De redenering van de Dienst Vreemdelingenzaken impliceert dat ieder persoon, wie ooit een PV gekregen heeft, een gevaar vormt voor de openbare orde. Dit is evident kennelijk onredelijk en zelfs volledig foutief.

Het betreft een louter PV, geen veroordeling.

Een PV geeft louter de feiten mee en onthoudt zich van een kwalificatie. Dit is het oordeel van het openbaar ministerie (zie bewijsrecht, Benoit Allemeersch, Larcier, 2007)

PV's hebben volledige bewijskracht, maar geen absolute bewijswaarde.

Het komt nog steeds de rechter dit vrij te bepalen. Verzoeker werd nog niet veroordeeld door een rechter.

Een PV heeft de waarde van inlichtingen en verzoeker heeft steeds het recht om aanvullingen te maken, verklaringen toe te voegen, te wijzigen, te herroepen,....

Echter stelt de Dienst Vreemdelingenzaken een loutere PV op gelijke hoogte als een effectieve veroordeling.

Tot slot dient ook opgemerkt dat de PV louter betrekking heeft op aanneming van naam. Het is onredelijk van de Dienst Vreemdelingenzaken om te stellen dat iemand die enkel een inbreuk 'aanneming van naam' begaat, een gevaar voor de openbare orde vormt.

De uitzondering omtrent de openbare orde dient beperkend [te] worden uitgelegd.

Dit blijkt onder meer uit de rechtspraak van het Hof van Justitie.

In het arrest van 19/01/1999 in de zaak C-348/96 - Calfa t. Griekenland stelt het Hof het volgende:

"23 Er zij evenwel aan herinnerd, dat de uitzondering betreffende de openbare orde, evenals alle afwijkingen van een fundamenteel beginsel van het Verdrag, beperkend moet worden uitgelegd.

24 Dienaangaande stelt richtlijn 64/221, die volgens artikel 1, lid 1, onder meer betrekking heeft op de onderdanen van een lidstaat die zich naar een andere lidstaat begeven in de hoedanigheid van personen te wier behoeve diensten worden verricht, grenzen aan het recht van de lidstaten om buitenlanders uit te zetten op grond van de openbare orde. Artikel 3 van die richtlijn bepaalt, dat de maatregelen van openbare orde of openbare veiligheid die leiden tot een beperking van het verblijf van een onderdaan van een andere lidstaat, uitsluitend op het persoonlijke gedrag van de betrokkene moeten berusten. Bovendien vormt het bestaan van strafrechtelijke veroordelingen op zichzelf geen motivering van deze maatregelen. Daaruit volgt, dat het bestaan van een strafrechtelijke veroordeling slechts ter zake doet, voor zover uit de omstandigheden die tot deze veroordeling hebben geleid, blijkt van het bestaan van een persoonlijk gedrag dat een actuele bedreig[ing vormt.]"

Een louter verwijzing naar een strafrechtelijke veroordeling is een schending van de motiveringsplicht.

Nu verzoeker zelfs geen strafrechtelijke veroordeling heeft en de Dienst Vreemdelingenzaken enkel verwijst naar een PV kan niet ander[s] dan gesteld worden dat de beslissing in strijd is met de motiveringsplicht.

4.8.

De duur van het inreisverbod werd bepaald op 4 jaar.

Een inreisverbod heeft in overeenstemming met artikel 74/11 van de Vreemdelingewet maximumduur van drie jaar.

Enkel in uitzonderlijke gevallen, bij wet bepaalt, wordt de maximale termijn van drie jaar op maximum vijf jaar gebracht.

Artikel 74/11, §1, 3de alinea van de vreemdelingewet stelt dat de termijn KAN verlengd worden indien :

de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden

De beslissing tot verlenging van de maximumduur is een discretionaire bevoegdheid die een uitgebreide motivatie behoeft.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt enkel als motivering dat:

Betrokkene diende op 30/01/2001 een asielaanvraag in samen met zijn grootmoeder en zus. Deze aanvraag werd afgesloten met een bevestigende beslissing van het CGVS tot weigering van verblijf op 04/02/2012. Betrokkene kreeg op 30/01/2006 een voogd toegewezen. Op 04/12/2007 werd de voogdig van rechtswege beëindigd.

Betrokkene is niet in het bezit van identiteitsdocumenten, zijn paspoort in zijn dossier is sedert 13/03/2003 vervallen. Hij verblijft in België zonder wettelijk adres. Bovendien werd hij door de PZ Hekla betrappt op aanmatiging naam. Betrokkene heeft geen enkel wettelijk motief om alsnog in België te verblijven.

Omtrent deze motivering dient opgesteld dat deze vooreerst gebaseerd is op foutieve elementen.

Verzoeker mocht in het verleden nooit enige verwijderingsmaatregel ontvangen. De bijlage 13 septies, dd. 07/06/2015 was de eerste verwijderingsmaatregel die genomen werd ten aanzien van verzoeker.

Verzoeker mocht nooit een bevel tot verlaten grondgebied gekregen en werd ook nooit geïnformeerd naar de te nemen stappen met het oog op terugkeer.

Verzoeker heeft zich nooit op enige wijze onttrokken aan de autoriteiten, maar heeft zich ge[d]urende zijn verblijf in België steeds bij familie begeven.

Toch werd verzoeker de kans ontnomen om vrijwillig te vertrekken.

Bovendien werd ook onmiddellijk een inreisverbod opgelegd en dit maar liefst voor een termijn van 4 jaar.

Verzoeker kan verwijzen naar de uiteenzetting onder puntje 4.7.

Opnieuw motiveert de Dienst Vreemdelingenzaken de termijn van vier jaar enkel door te verwijzen naar één PV en te stellen dat de handhaving van de openbare orde deze termijn rechtvaardigt.

Zoals hierboven uiteengezet is deze motivering niet afdoende en vormt dit een schending van de motiveringsplicht.

Bovendien vormt verzoeker absoluut geen gevaar voor de Openbare Orde.

De termijn van 4 jaar is disproportioneel.

Verder wenst verzoeker te wijzen op het feit dat hij wel een PV kreeg voor ‘aanneming van naam’, maar dat dit niet met oog was op het verkrijgen van toelating tot het verblijf of om zijn recht te behouden.

De Dienst Vreemdelingenzaken maakt een foute toepassing van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet.

De wet somt limitatief de mogelijkheden op waarbij het toekennen van een verlenging van de maximumtermijn kan worden toegekend. De Dienst Vreemdelingenzaken kent echter een verlenging van de maximumduur op, die niet voorzien is bij de wet.

De situaties in artikel 74/11, 3de alinea van de Vreemdelingenwet waarbij de mogelijkheid tot verlenging van de maximumduur is voorzien, zijn uitzonderingssituatie[s] die restrictief dienen geïnterpreteerd te worden.

De Dienst Vreemdelingenzaken maakt helemaal geen restrictieve interpretatie.

Integendeel.

De Dienst Vreemdelingenzaken breidt de toepassing van het wetsartikel uit en past de verlenging toe op een ‘situatie’ die niet bij wet voorzien is en laat bovendien nog eens na afdoende te motiveren.

4.9.

Dat een inreisverbod afleveren zonder enige verwijzing naar de specifieke situatie van de verzoeker, hoewel deze bij de Dienst Vreemdelingenzaken gekend is, een schending inhoudt van de motiveringsplicht juncto de gewaarborgde rechten zoals opgenomen in artikel 3 E.V.R.M.”

4.2. De Raad merkt op dat verzoeker terecht aanvoert dat, overeenkomstig artikel 74/11, § 1, derde lid, 1° van de Vreemdelingenwet, verweerder slechts tot het opleggen van een inreisverbod met een geldigheidsduur van meer dan drie jaar kan beslissen indien werd vastgesteld dat een onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, *“teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden”*. In casu blijkt niet dat verzoeker enige frauduleuze handeling stelde of een onwettig middel aanwendde om tot een verblijf te worden toegelaten en aangezien verweerder zelf vaststelde dat verzoeker volstrekt illegaal in het Rijk verbleef en niet over enig verblijfsrecht beschikte kan hij bezwaarlijk voorhouden dat het feit dat verzoeker zich uitgaf voor een ander persoon erop was gericht *“zijn recht op verblijf te behouden.”* In artikel 74/11, § 1, derde lid, 1° van de Vreemdelingenwet is niet voorzien dat een inreisverbod van meer dan drie jaar kan worden opgelegd aan een vreemdeling die zijn identiteit poogt te verhullen om te voorkomen dat wordt vastgesteld dat hij niet tot een verblijf in het Rijk is toegelaten of gemachtigd. Aangezien voormelde bepaling een uitzondering voorziet op de regel dat een inreisverbod maximaal drie jaar geldt dient deze bepaling ook restrictief te worden geïnterpreteerd.

Verzoeker kan worden gevolgd in zijn betoog dat verweerder artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet heeft geschonden.

Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 juni 2015 tot het opleggen van een inreisverbod wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend vijftien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK